

Rosa 'Mutabilis'

róża 'Mutabilis'

Grupa China & Climbing China

nazwa hodowlana: Rosa 'Mutabilis' Synonim łaciński: Rosa 'Tipo Idéale'

Ciekawa odmiana o tajemniczym pochodzeniu, sprowadzona do Europy z dalekich Chin jako jedna z pierwszych róż chińskich o bardzo oryginalnych kwiatach. Pąki są długie, smukłe, szlachetnie zbudowane, pomarańczowo-żółto-różowe, rozwijające się w kwiaty o zmiennej barwie: pomarańczowej, różowej i purpurowej, z brązowym cieniem. Pojedyncze kwiaty mają około 5 cm średnicy, są zbudowane z dużych, szeroko rozłożonych płatków, delikatnie pachną. Kwiaty są skupione po kilka w bardzo luźnych kwiatostanach. Rozwijają się od wczesnego lata do mrozów. Owoce zawiązują się rzadko i nie są ozdobne. Krzewy wymagają usuwania przekwitłych kwiatostanów. Liście typowe dla róż chińskich, o listkach z wydłużonymi końcówkami, ciemnozielone z purpurowośliwkowym odcieniem. Pędy cienkie, nieco powyginane, dość delikatne. Krzew może być prowadzony na wiele sposobów, w cieplejszym klimacie może być traktowany jako niewielkie pnącze (u nas w takiej formie spotykany tylko w ogrodzie zimowym). Uprawiany w gruncie osiąga około 1 m wysokości, ale zwykle przemarza, w dużych pojemnikach może być większy. Krzewy rosnące w gruncie muszą być bardzo starannie okryte na zimę kopczykiem oraz stroiszem. Uprawiane w pojemnikach trzeba przechowywać w jasnych i chłodnych pomieszczeniach o temperaturze 0-5 stopni powyżej zera. Wiosną wymaga cięcia dla uporządkowania pokroju i lepszego kwitnienia. Najlepiej rośnie na stanowiskach słonecznych lub półcienistych, osłoniętych przed wiatrem, na dobrze uprawionej glebie ogrodowej, podlewany w okresach suszy. Odporność na choroby przeciętna. Różę tę sadi się przeważnie jako atrakcję i ciekawostkę w ogrodzie przydomowym wśród bylin, niedużych krzewów, w ogrodach skalnych, orientalnych, niedaleko zbiorników wodnych, w miejscach reprezentacyjnych i miejscach wypoczynku, w pojemnikach ustawianych na dużych tarasach, patio, a także w ogrodach zimowych.

autorzy opisu tekstowego: Marta Monder; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	wprowadzenie do handlu: przed 1894 Włochy
grupa roślin	róże
grupa użytkowa	róże parkowe
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze kwiatostan

barwa kwiatów	kremowe czerwone pomarańczowe łososiowe różowe wielobarwne żółte
pora kwitnienia	czerwiec lipiec sierpień wrzesień październik
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów
zastosowanie	ogrody przydomowe ogrody skalne ogrody orientalne rabaty pojemniki, balkony, tarasy w grupach soliter (pojedynczo)
nagrody	Royal Horticultural Society Award of Garden Merit 1993
strefa	7b

autorzy opisu tabelarycznego: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;